

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Upravni sud u Splitu, po sucu Ivanu Dadiću, uz sudjelovanje Radojke Čupurdije kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, OIB: 34606600284, sa sjedištem u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, zastupanog po zakonskom zastupniku Zdravku Kuzmiću, stečajnom upravitelju trgovačkog društva, a ovaj po opunomoćenicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva KRKA & KRKA d.o.o. Split, Starčevićeva 13, protiv tuženika Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za pravne poslove, OIB: 19370100881, Zagreb, Radnička cesta 80, radi izvršenja rješenja, nakon javne i usmene rasprave zaključene 2. veljače 2023. godine u prisutnosti zamjenika opunomoćenika tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, objavljene 10. veljače 2023. godine,

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži poništenje rješenja tuženika Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za pravne poslove, Klasa: UP/II-351-02/22-21/56, Urbroj: 517-14-2-1-21-2 od 30. kolovoza 2022. i rješenje Državnog inspektorata Republike Hrvatske, Područni ured Split, Službe za nadzor zaštite okoliša i vodopravne inspekcije, Klasa: UP/I-351-02/21-04/62, Urbroj: 443-02-03-13-22-15 od 28. travnja 2022.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadom troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1.U pravovremenoj tužbi tužitelja podnesenoj 19. listopada 2022. godine protiv rješenja tuženika Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja Republike Hrvatske,

Samostalnog sektora za pravne poslove Klasa: UP/II-351-02/22-21/56, Urbroj: 517-14-2-1-21-2 od 30. kolovoza 2022., tužitelj u bitnom najprije citira izreke osporenih rješenja tuženika i prvostupanjskog tijela, nakon čega navodi kako prema obrazloženju pobijanih rješenja, upravna tijela smatraju kako se radi o opasnom otpadu ukupne količine 683,804 tona koji može biti uzrok onečišćenja okoliša, te da je stoga prvostupanjsko tijelo dužno u okviru svoje stvarne nadležnosti, voditi računa o zaštiti javnog interesa, odnosno odgovornosti poslovnih subjekata u zakonitom zbrinjavanju otpada. Također upravna tijela smatraju kako je uzet u obzir i stupanj odgovornosti kojeg stečajni upravitelj treba imati pri obavljanju poslova i zadataka svog radnog mjesta u skladu s člankom 89. Stečajnog zakona (Narodne novine, br. 71/15., 104/17. i 36/22.), međutim osporena rješenja da su neosnovana i nezakonita. Naime, tužitelj ističe kako je nad trgovačkim društvom ADRIA ČELIK d.o.o. otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj St-45/2015 od 18. studenog 2015., da je stečajni postupak otvoren radi insolventnosti trgovačkog društva, da je izvršeniku naređeno s lokacije kruga proizvodnog pogona željezare valjaonice u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, ukloniti 683,804 tone otpadne elektrolučne filtarske prašine kruti otpad od obrade plinova koji sadrži opasne tvari, ključnog broja 10 02 07, pa da je iz svega naprijed navedenog razvidno kako se u konkretnim okolnostima radi o tužitelju koji je u stečaju, te o postupanju istog odluke donosi i skupština vjerovnika, odbor vjerovnika, kao i stečajni sudac. Tužitelj je u svojoj žalbi naveo kako je poduzeo sve mjere kako bi spriječio nastanak štete nad sredstvima stečajnog dužnika, te je ujedno na internetskoj stranici www.sudacka-mreza.hr objavio oglas za prikupljanje ponuda za zbrinjavanje predmetnog otpada, a uz njega sanaciju ovojnice hale na navedenoj lokaciji. Zaprimiteljne ponude su proslijeđene na uvid sudu i odboru vjerovnika za odlučivanje skupštine vjerovnika. Stečajni upravitelj nije u mogućnosti poduzimati radnje u ovim okolnostima koje bi financijski značajno opteretile tužitelja (trošak sanacije i uklanjanja navedenog otpada) bez donošenja prethodne odluke naprijed navedenih tijela. Dakle, prema odredbama Stečajnog zakona, stečajni upravitelj ne može donijeti odluku o načinu i cijeni uklanjanja navedenog otpada bez odluke naprijed navedenih tijela, a s druge strane mu se određuje kazna, premda isti postupa isključivo prema odredbama Stečajnog zakona. Dodatno se ističe kako je iz količine navedenog materijala jasno da se ne radi o manjem zahvatu, već o radu koji bi financijski značajno opteretio tužitelja. Uz navedeno potrebno je imati na umu kako je tužitelj u stečaju, stoga su mu ograničena financijska sredstva, te isti očekuje priljev sredstava iz provedenih ovrha, pa je upravo iz tog razloga i tražio odgodu izvršenja spornog rješenja. Slijedom izloženog, tužitelj tužbenim zahtjevom predlaže sudu donijeti presudu kojom će poništiti osporena rješenja tuženika i prvostupanjskog tijela, a također predlaže i da sud naloži tuženiku da mu naknadi trošak spora.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu u bitnom naveo kako je tužba neosnovana, te da u cijelosti ostaje kod navoda iznesenih u pobijanom rješenju, a tužbeni navodi da su paušalni, očito pogrešni i usmjereni na odugovlačenje postupka. Umjesto ponavljanja razloga neutemeljenosti predmetne tužbe tuženik upućuje na navode pobijanog rješenja kao i obrazloženje rješenja od 28. travnja 2022., odredbe Zakona o održivom gospodarenju otpadom (Narodne novine, br. 94/33, 73/17, 14/19 i 98/19) Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, br. 47/09 i 110/21) koje su citirane u pobijanom rješenju i temeljem kojih su donesena rješenja, kao i na s time u vezi dokaze vrednovane u drugostupanjskom i prvostupanjskom postupku. U odnosu na navode tužitelja vezano za ovlasti stečajnog upravitelja ističe se da su odredbama članka 88. i 89. Stečajnog zakona (Narodne novine, br. 71/15, 104/17 i 36/22) propisana ovlaštenja i dužnosti stečajnog upravitelja iz čega je razvidno da je u ovom

konkretnom slučaju tužitelj propustio poduzeti obveze naložene pobijanim rješenjem. S obzirom na navedeno, razvidno je da je rješenje tuženika u cijelosti zakonito i da je doneseno na temelju zakonito provedenog upravnog postupka uz pravilnu primjenu važećih propisa. Stoga, tuženik da ostaje u cijelosti kod pobijanog rješenja te predlaže odbiti tužitelja s tužbom i tužbenim zahtjevom kao i sa zahtjevom za naknadu troškova spora.

3.U sporu je održana rasprava 2. veljače 2023. godine čime je dana mogućnost strankama da se u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, br. 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. - dalje ZUS) izjasne o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora, na koju je pristupio zamjenik opunomoćenika tužitelja, dok nije pristupio uredno pozvani tuženik, pa je rasprava održana u njegovoj odsutnosti, na kojoj je zamjenik opunomoćenika tužitelja u bitnom ostao kod navoda tužbe i pri tužbenom zahtjevu, te je konačno popisao trošak spora i to za sastav tužbe i pristup na ročište za svaku radnju u iznosu od po 250 bodova, uvećano za PDV.

4.U dokaznom postupku sud je pročitao tužbu zajedno s prilogom, odgovor na tužbu tuženika, podnesak tuženika od 25. siječnja 2023. zajedno s prilogom, te je pročitao spis upravnog tijela dostavljen od strane tuženika uz odgovor na tužbu.

5.Daljnijih dokaznih prijedloga nije bilo.

6.Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7.Predmet ovog spora je ocjena zakonitosti osporenih rješenja tuženika i prvostupanjskog tijela.

8.Naime, prvostupanjskim rješenjem Državnog inspektorata Republike Hrvatske, Područni ured Split, Službe za nadzor zaštite okoliša i vodopravne inspekcije, Klasa: UP/I-351-02/21-04/62, Urbroj: 443-02-03-13-22-15 od 28. travnja 2022., točkom I. utvrđeno je da je rješenje više inspektorice Državnog inspektorata KLASA: UP/I-351-02/21-04/62; URBROJ: 443-02-03-13-21-1 od 16. kolovoza 2021. kojim je izvršeniku trgovačkom društvu Adria čelik d.o.o. u stečaju, iz Kaštel Sućurca, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, naređeno s lokacije kruga proizvodnog pogona željezare valjaonice u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, ukloniti 683,804 tone otpadne elektrolučne filtarske prašine kruti otpad od obrade plinova koji sadrži opasne tvari, ključnog broja 10 02 07 postalo izvršno dana 28. veljače 2022., točkom II. nalaže se izvršeniku da rješenje iz točke I. izvrši u dodatnom roku od 60 dana po primitku ovog rješenja, točkom III. izvršenik je upozoren da će ukoliko ne izvrši obvezu iz točke I. i II. ovog rješenja, na izvršenje obveze biti prinuđen izricanjem novčane kazne odgovornoj osobi pravne osobe u iznosu od 30.000,00 kuna, dok je točkom IV. odlučeno da žalba izjavljena protiv rješenja ne odgađa njegovo izvršenje, sve u bitnom iz razloga što je tuženik smatrao da su za donošenjem istog ispunjene pretpostavke propisane odredbama čl. 3. i 26. Zakona o Državnom inspektoratu („Narodne novine“, broj 115/18 i 117/21) te čl. 139. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09 i 110/21).

9.Potom, osporenim rješenjem tuženika Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za pravne poslove Klasa: UP/II-351-02/22-21/56, Urbroj: 517-14-2-1-21-2 od 30. kolovoza 2022. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv prvostupanjskog rješenja u bitnom iz razloga što je i tuženik smatrao da su u konkretnom slučaju ispunjene sve pretpostavke za donošenje rješenja o izvršenju, uslijed čega je tuženik prvostupanjsko rješenje ocijenio pravilnim i zakonitim.

10.Među strankama ovog spora nije prijeporno da je rješenjem više inspektorice Državnog inspektorata, KLASA: UP/I-351-02/21-04/62; URBROJ: 443-02-03-13-21-1 od 16. kolovoza 2021. točkom 1. istog tužitelju naređeno s lokacije kruga proizvodnog

pogona željezare valjaonice u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, ukloniti 683,804 tone otpadne elektrolučne filtarske prašine kruti otpad od obrade plinova koji sadrži opasne tvari, ključnog broja 10 02 07, te da je isto postalo izvršno dana 28. veljače 2022.

11. Također, nije sporno ni da tužitelj protiv naprijed citiranog prvostupanjskog rješenja od 16. kolovoza 2021. nije izjavio žalbu, što znači da je to rješenje ne samo izvršno, već da je isto i pravomoćno.

12. Konačno, neprijeporno je i da je kontrolnim inspekcijskim pregledom obavljenim 8. travnja 2022. od strane inspektorica zaštite okoliša utvrđeno da tužitelj nije postupio sukladno rješenju od 16. kolovoza 2021. s obzirom da nije s lokacije kruga proizvodnog pogona željezare valjaonice u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, uklonio 683,804 tone otpadne elektrolučne filtarske prašine kruti otpad od obrade plinova koji sadrži opasne tvari, ključnog broja 10 02 07, o čemu je sastavljen zapisnik, kojem su priložene fotografija stanja na terenu, a koji prileže spisu.

13. Međutim, među strankama se ukazuje prijepornim jesu li u konkretnom slučaju bile ispunjene pretpostavke za donošenje osporenog rješenja kojim se tužitelju nalaže da rješenje od 16. kolovoza 2021. izvrši u cijelosti u dodatnom roku od 60 dana od primitka prvostupanjskog rješenja od 28. travnja 2022., kao i jesu li okolnosti koje tužitelj problematizira u tužbi od utjecaja na zakonitost osporenih rješenja, uslijed čega je sporna zakonitost akata tuženika i prvostupanjskog tijela u cijelosti.

14. Odredbom čl. 144. st. 1. toč. 2. Zakona o gospodarenju otpada („Narodne novine“, broj 84/21) propisano je da inspektor zaštite okoliša rješenjem naređuje nadziranoj osobi uklanjanje otpada u primjerenom roku ako utvrdi da otpad ne skladišti na propisani način, odnosno ako skladišni prostor u kojem se otpad skladišti ne ispunjava propisane uvjete i/ili se skladišti duže nego je to ovim zakonom ili podzakonskim propisom dopušteno.

Odredbom članka 158. istog Zakona propisano je da ako izvršenik ne postupi po izvršnom rješenju iz članka 144. stavka 1. inspektor rješenjem o izvršenju može odrediti dodatni rok za ispunjenje obveze dane tim rješenjem.

Odredbom članka 133. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09 i 110/21) propisano je da se rješenje doneseno u postupku izvršava nakon što postane izvršno, a stavkom 4. istog članka je propisano da kad je u rješenju određeno da se radnja koja je predmet izvršenja može izvršiti u ostavljenom roku rješenje postaje izvršno istekom tog roka.

Odredbom članka 139. stavak 1. istog Zakona propisano je da ako izvršenik ne postupi po izvršnom rješenju, donosi se rješenje o izvršenju u pisanom obliku koje prema stavku 2. treba sadržavati vrijeme, mjesto i način izvršenja. Rješenjem se može odrediti dodatni rok za ispunjenje obveze ili odrediti da se obveza ispuni odmah. Prema stavku 3. rješenje mora sadržavati opomenu o novčanoj kazni i iznos kazne. Kad se izvršenje provodi putem trećih osoba, potrebno je navesti obvezu izvršenika da snosi troškove izvršenja. Prema stavku 4. istog članka žalbu protiv rješenja o izvršenju može se uložiti samo na vrijeme, mjesto i način izvršenja i nema odgovorni učinak.

15. Najprije je za istaknuti kako je u konkretnom slučaju tuženik zakonito i pravilno postupio kada je osporenim rješenjem postupajući po žalbi tužitelja istu odbio i time potvrdio prvostupanjsko rješenje kojim je između ostalog točkom 1. utvrđeno kako je rješenje više inspektorice Državnog inspektorata KLASA: UP/I-351-02/21-04/62; URBROJ: 443-02-03-13-21-1 od 16. kolovoza 2021. kojim je izvršeniku naređeno s lokacije kruga proizvodnog pogona željezare valjaonice u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, ukloniti 683,804 tone otpadne elektrolučne filtarske prašine kruti otpad od obrade plinova koji sadrži opasne tvari, ključnog broja 10 02 07

postalo izvršno dana 28. veljače 2022., točkom 2. naloženo je izvršeniku da rješenje iz točke I. izvrši u cijelosti u dodatnom roku od 60 dana po primitku ovog rješenja, a točkom III. izvršenik je upozoren da će ukoliko ne izvrši obvezu iz točke I. i II. ovog rješenja, na izvršenje obveze biti prinuđen izricanjem novčane kazne odgovornoj osobi pravne osobe u iznosu od 30.000,00 kuna, jer i ovaj sud drži kako su u konkretnom slučaju bile ispunjene sve zakonske pretpostavke propisane naprijed citiranim odredbama Zakona o gospodarenju otpada i Zakona o općem upravnom postupku za donošenjem prvostupanjskog rješenja, uslijed čega sud cijeni kako osporeno rješenje tuženika, tako i prvostupanjsko rješenje u cijelosti pravilnima i zakonitima, čijim pak donošenjem nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

16. Prvenstveno je za naglasiti, kako je u ovoj upravnoj stvari od odlučne važnosti da je rješenje više inspektorice Državnog inspektorata KLASA: UP/I-351-02/21-04/62; URBROJ: 443-02-03-13-21-1 od 16. kolovoza 2021. postalo izvršno, koju okolnost tužitelj ni ne spore. Osim toga, od važnosti je i činjenica što je tijekom upravnog postupka utvrđeno da tužitelj nije postupio po tom rješenju jer nije s lokacije kruga proizvodnog pogona željezare valjaonice u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, uklonio 683,804 tone otpadne elektrolučne filtarske prašine kruti otpad od obrade plinova koji sadrži opasne tvari, ključnog broja 10 02 07, što tužitelji također tužbom ne spori, a što proizlazi i iz zapisnika o kontrolnom inspekcijskom pregledu od 28. travnja 2022., koji isto tako prileže spisu, pa kako je upravo tužitelj zatražio od prvostupanjskog tijela da mu se produlji rok za izvršenje rješenja od 16. kolovoza 2021., jasno je da su bile ispunjene sve zakonske pretpostavke da prvostupanjsko tijelo donese svoje rješenje od 28. travnja 2022. godine, kojim se tužitelju nalaže da rješenje iz točke I. izvrši u cijelosti u dodatnom roku od 60 dana od primitka ovog rješenja.

17. Glede tužbenih prigovora tužitelja u kojima problematizira sam nalog da s lokacije kruga proizvodnog pogona željezare valjaonice u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, ukloni 683,804 tone otpadne elektrolučne filtarske prašine kruti otpad od obrade plinova koji sadrži opasne tvari, ključnog broja 10 02 07, na koji način on zapravo osporava samo rješenje od 16. kolovoza 2021. prije svega je za kazati kako su ovakvi navodi bespredmetni, to pak iz razloga što predmet ovog spora nije, niti može biti ocjena zakonitosti tog rješenja, već je predmet ovog spora isključivo ocjena zakonitosti osporenih rješenja i to tuženika od 30. kolovoza 2022. i prvostupanjskog tijela od 28. travnja 2022.

18. Ujedno, s prethodnim u vezi za navesti je i kako je tužitelj prigovore koje sada ističe u tužbi imao priliku isticati najprije u žalbi izjavljenoj protiv prvostupanjskog rješenja od 16. kolovoza 2021., a potom i u upravnom sporu kojeg je imao na dispoziciji pokrenuti protiv drugostupanjskog rješenja, međutim kako tužitelj uopće nije izjavio žalbu protiv rješenja od 16. kolovoza 2021., a samim time nije ni bio ovlašten pokrenuti spor u kojem bi se ocjenjivala zakonitost tog rješenja, to pak znači da je citirano rješenje ne samo izvršno, već da je isto i pravomoćno. Stoga, u predmetnom sporu nije moguće s uspjehom isticati prigovore koji se odnose na zakonitost rješenja od 16. kolovoza 2021.

19. Glede tužbenih prigovora u kojima tužitelj navodi kako je nad njime otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj St-45/2015 od 18. studenog 2015., te pojašnjava razloge zbog kojih u određenom mu roku nije u mogućnosti izvršiti rješenje od 16. kolovoza 2021., za kazati je kako je prvostupanjsko tijelo nedvojbeno uzelo u obzir okolnosti u kojima posluje tužitelj, to pak stoga što je najprije u svom rješenju od 16. kolovoza 2021. odredilo rok za izvršenje tog rješenja od 180 dana od primitka istog, nakon čega je na zahtjev tužitelja doneseno rješenje od 28. travnja

2022. kojim se zapravo tužitelju određuje dodatni rok za izvršenje citiranog rješenja i to rok od 60 dana od primitka tog rješenja, kod kojeg stanja stvari je neprijeporno da se radi o primjerenom roku u kojem je objektivno moguće izvršiti rješenje od 16. kolovoza 2021., bez obzira na okolnosti u kojima tužitelj posluje, uslijed čega nedvojbeno činjenica da je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak nije od nikakvog utjecaja na zakonitost rješenja čija ocjena zakonitosti je predmet ovog spora.

20. U odnosu pak na tužbene navode u kojima tužitelj problematizira novčanu kaznu od 30.000,00 kn, za navesti je kako prvostupanjskim rješenjem se isključivo tužitelju omogućava da rješenje od 16. kolovoza 2021. izvrši u dodatnom roku od 60 dana od primitka tog rješenja, te se tužitelj točkom III. istog jedino upozorava da ukoliko ne izvrši obvezu iz točke I. i II. ovog rješenja, na izvršenje obveze da će biti prinuđen izricanjem novčane kazne odgovornoj osobi pravne osobe u iznosu od 30.000,00 kuna, dakle riječ je o upozorenju, te je nedvojbeno kako se tim rješenjem odgovornoj osobi tužitelja ne izriče nikakva kazna, već ga se samo upozorava da ukoliko ne postupi po tom rješenju u određenom mu roku da će se tek tada na izvršenje rješenja prisiliti izricanjem novčane kazne od 30.000,00 kuna koja će se izreći odgovornoj osobi tužitelja.

21. Ujedno, u svezi prethodno izloženog, za nadodati je kako je predmetno upozorenje o novčanoj kazni i iznos zapriječene kazne u skladu s odredbom naprijed citiranog članka 139. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku, s tim da novčana kazna kojom se pravna osoba prisiljava na izvršenje, sukladno odredbi članka 142. stavka 2. istog Zakona, izriče se odgovornoj osobi te pravne osobe u iznosu do deset prosječnih bruto plaća ostvarenih u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini, a iznos novčane kazne od 30.000,00 kuna u skladu je s objavljenim podacima o prosječnoj mjesečnoj bruto plaći po zaposlenom u pravnim osobama Republike Hrvatske za 2021. godinu (Narodne novine, broj 23/22), a što je iznos od 9.599,00 kn, što pak znači da je zapriječena kazna znatno manja od maksimalnog novčanog iznosa kojim je izvršenika moguće prisiliti na izvršenje od 1.151.180,00 kuna. Također, za navesti je i kako su upravna tijela kada su donosila osporena rješenja, imala na umu i odredbe članka 88. i 89. Stečajnog zakona (Narodne novine, br. 71/15, 104/17 i 36/22), kojim odredbama su propisana ovlaštenja i dužnosti stečajnog upravitelja, a iz stanja spisa je nedvojbeno da je tužitelj propustio poduzeti obveze naložene mu rješenjem od 16. kolovoza 2021., zbog čega su bile ispunjene sve pretpostavke da se donese rješenje o izvršenju tog rješenja.

22. Konačno, za ukazati je tužitelju kako je odredbom čl. 139. stavak 4. Zakona o općem upravnom postupku propisano da žalba protiv rješenja o izvršenju može se uložiti samo na vrijeme, mjesto i način izvršenja i da nema odgovorni učinak, što pak znači da je i u upravnom sporu s uspjehom moguće osporiti rješenje o izvršenju rješenja samo iz razloga navedenih u citiranoj odredbi čl. 139. st. 4. ZUP-a, pa kako je sud u prethodnom dijelu obrazloženja ove presude već otklonio prigovore koji se odnose na vrijeme izvršenja (određeni dodatni rok za izvršenje), dok tužitelj u tužbi uopće ne spori mjesto ni način izvršenja, to je jasno kako su tužbeni prigovori tužitelja neutemeljeni i nisu od utjecaja na zakonitost osporenih rješenja.

23. Uslijed izloženog, u nespornim okolnostima i to da je rješenje od 16. kolovoza 2021. izvršno, kada tužitelj po istom nije postupio u određenom mu roku, koje okolnosti tužitelj uopće ne spori, potpuno je jasno da su bile ispunjene sve pretpostavke da tuženik donese osporeno rješenje kojim se izvršava to rješenje i to na način što se tužitelju sada nalaže da to rješenje izvrši u dodatnom roku od 60 dana od primitka rješenja od 28. travnja 2022., zbog čega u konkretnom slučaju donošenje osporenih rješenja nije preuranjeno, a time ni nezakonito.

24. Stoga, ovaj sud ne nalazi da bi u upravnom postupku došlo do povrede prava tužitelja i to kako u pogledu njegovih procesnih prava, odnosno sudjelovanja u istom, tako i u pogledu primjene odredbi mjerodavnog materijalnog prava koje također nije povrijeđeno na štetu tužitelja.

25. Slijedom iznijetog, sud cijeni rješenja tuženika i prvostupanjskog tijela zakonitima, odnosno u upravnom postupku, koji je prethodio nisu povrijeđena pravila postupka koja bi bila od utjecaja na rješavanje upravne stvari, niti je pogrešno primijenjen pravni propis na temelju kojeg se riješila upravna stvar, dok tužbeni prigovori tužitelja nisu osnovani te nisu od utjecaja na donošenje drugačije odluke u ovom upravnom sporu.

26. Također nisu ostvareni niti razlozi ništavosti osporavanih rješenja iz članka 128. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09 i 110/21) na koje ovaj sud sukladno odredbi članka 31. stavak 2. ZUS-a pazi po službenoj dužnosti, radi čega je valjalo pozivom na odredbu članka 57. stavak 1. ZUS-a odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan te presuditi kao u izreci ove presude.

27. Naposljetku, s obzirom da sukladno odredbi čl. 79. st. 4. ZUS-a stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, pa kako je sud odbio tužbeni zahtjev tužitelja, trebalo je sukladno citiranoj odredbi odbiti njegov zahtjev za naknadom troškova upravnog spora kao neosnovan, slijedom čega je valjalo odlučiti kao u izreci rješenja.

U Splitu, 10. veljače 2023. godine

S U D A C

Ivan Dadić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana dostave pisanog otpravka. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, a o istoj odlučuje Visoki upravni sud Republike Hrvatske (čl. 66. u svezi čl. 70. ZUS-a).

DNA:

- opunomoćenicima tužitelja odvjetnicima iz Odvjetničkog društva KRKA & KRKA d.o.o. Split, Starčevićeva 13, uz zapisnik o objavi,

- tuženiku Ministarstvu gospodarstva i održivog razvoja Republike Hrvatske, Samostalnom sektoru za pravne poslove, Zagreb, Radnička cesta 80, uz zapisnik od 2. veljače 2023., zapisnik o objavi i povrat spisa, po pravomoćnosti,

- u spis.

Rj./

- Naplatiti sudsku pristojbu (VPS neprocjenjiva).

- Spis u kalendar 30 dana.

Broj zapisa: **eb319-5f777**

Kontrolni broj: **0cabf-fc9d0-b8655**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Ivan Dadić, O=UPRAVNI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.